İşçi Bülteni
Özel Sayısı: 77

Anadolu Yakası
İşçi Bülteni

Örgütlü işçi yenilmezdir!

Fiyatı 25 Ykr * Haziran 2006

Sömürüden ve zincirden kurtulmak için sınıfa karşı sınıf!

Bölgemiz işçilerini Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Platformu çatısı altında örgütlenmeye ve mücadele etmeye çağırıyoruz!

Uzun çalışma saatleri, düşük ücretler, sigortasız, sendikasız çalıştırma vb. Bu sayılanlar bildik bir şarkının nakaratı gibi. Ancak iliklerimize kadar yaşadığımız bu saldırıları nakarat yapan, sermayedarların baskılarla, çıkardıkları yasalarla bunları uygulamadaki ısrarlarıdır. Peki bu nakaratı değiştirecek olan kim? Patronlar mı? Yıllardır bel bağladığımız vaatlerle bizleri kandıran düzen partileri mi? Tabi ki hayır. Biz çalışıyorsak, üretiyorsak ve buna rağmen böyle yaşıyorsak değiştirecek olan da bizleriz, insanlık ordusunun en üretken neferleri yani işçiler!

İşçiler, kardeşler!

Bu sorunlar ne ilk ne de son olacak. Ve bütün bunları sadece bizler yaşamıyoruz. Bölge işçilerinin ortak sorunlarının ve çözüm yollarının tartışıldığı Pendik-Kartal-Maltepe kurultayında kürsüye her çıkan sınıf kardeşimiz birlik olmamaktan, mücadele etmemekten, güvensizlikten, fabrikasının giderek cehenneme dönüştüğünden dem vurmuştu. Bizler Pendik'ten, Kartal'dan, Maltepe'den işçiler olarak gerçekleştirdiğimiz kurultayda birtakım kararlar aldık. Aldığımız kararlardan biri de, yaşadığımız ortak sorunlar karşısında tek tek davranarak hiçbir şeyi değiştiremeyeceğimiz gerçeğinden yola çıkarak mücadele mevzilerinin oluşturulması ve ortak talepler ekseninde örgütlenmek amacıyla bölgede bir işçi platformu kurmaktı. Ve aldığımız bu kararı Nisan ayında düzenlediğimiz bir toplantıyla gerçekleştirmiştik.

Bu gün bölge özgülünde yaşanan direnişler, eylemler, grevler bize somut olarak ortak mücadele mevzilerinin yakıcılığını gösteriyor. Çünkü gerçekleşen her eylemlilik kendi içinde önemli deneyimler taşısa da kendiyle sınırlı kalınca güçlü bir mücadeleye dönüşemiyor. Kölelik yasalarının uygulanmaya başlamasıyla birlikte tek tek işletmelerde huzursuzluklar artmış, kendiliğinden sendikalaşma eğilimi açığa çıkmış durumda. Son 3-4 aydır bölgemizde yaşanan mevzi direnişler bunun en somut göstergesi. Halihazırda devam edan Has Alüminyum, Mito, GU kölece çalışma ve yaşam koşullarına karşı bölgemizden yükselen anlamlı direnişlerdir. Bölgemiz mücadele ve örgütlenme deneyimleri açısından ciddi olanakları barındırıyor. Bu direnişler de bu mücadele geleneğinin bir parçası. Gerek özelleştirme gerek sağlık hakkının gaspedilmesi ve bir dizi saldırı dalgasının karşısında sınıf hareketinin beklenen mücadeleyi açığa çıkaramaması güven, moral açısından toplumun her kesimini etkilediği gibi bu alanları da doğrudan etkiliyor. Ve zaman içerisinde direnişlerin kendi içinde daralmasına yol açıyor. Bunun da etkisiyle bu direnişlerle dayanışmayı kendi alanlarından çıkartıp genel bir mücadele atmosferine sokma ihtiyacı halihazırda bölge işçilerinin önünde bir görev olarak duruyor. Bölge platformumuz, tabanın örgütlüğünü temel alarak var olan direnişleri büyütmeyi, sınıf bölüklerine yaymayı, sınıf dayanışmasını geliştirmeyi bölge işçilerinin mücadelesinin önünü açmada temel görevlerden biri olarak görüyor.

Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Platformu bölge işçilerini öncelikle sorunlarına sahip çıkmaya, platform çatısı altında örgütlü mücadeleye, sınıf kardeşleriyle dayanışmayı yükseltmeye çağırıyor.

Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Platformu olarak bölge işçilerine sesleniyoruz!

Çalışma koşullarından memnun değilsen,

sendikasız sigortasız çalışmaya karşı çıkıyorsan,

sefalet ücretini kabul etmiyorsan,

yaşamını köleleştiren, açlığa mahkum eden para babalarının düzenine öfke duyuyorsan,

geleceğimizi elimizden alanlara karşı gücümüzü Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Platformunda birleştirelim!

PENDİK-KARTAL-MALTEPE İŞÇİ PLATFORMU

Sömürü ve esaret zincirlerini kırabilmek için

Sınıfa Karşı Sınıf Kurultayı'na güç verelim!

İstanbul'un 6 sanayi bölgesinde Aralık '05-Şubat '06 tarihleri arasında gerçekleşen yerel işçi kurultaylarında alınan önemli kararlardan biri, İstanbul'da merkezi bir işçi kurultayı düzenlemekti. Alınan kararların hayata geçirilmesi çerçevesinde *'İnsanca bir yaşam, özgür bir gelecek için Sınıfa Karşı Sınıf Kurultayı"* önümüzdeki aylarda İstanbul'da gerçekleştirilecek.

Yerel kurultaylarda *'Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya hayır!'* demiştik. Merkezi kurultayda ise, işçi sınıfı ve emekçilerin en doğal hakkı olan *'İnsanca bir yaşam, özgür bir gelecek!"* hedefine ulaşmanın yol, yöntem ve araçlarını saptamak için biraraya geleceğiz. Kurultayın kürsüsünden, bu gündemlere dair görüş, öneri ve deneyimler aktarılacak, aynı gündemle ilgili tebliğler sunulacaktır.

İşçi sınıfının maruz kaldığı saldırıları uzun uzun anlatmaya gerek yok. Zira bu sınıfın neferleri olarak hepimiz şu veya bu düzeyde sermayenin söz konusu saldırılarından nasiplenmekteyiz. Yani işçi sınıfı olarak asalak patronların saldırılarından habersiz değiliz. Ama saldırıların farkında olmak, artık tek başına bir şey ifade etmiyor.

On milyonlarca işçinin katılımı ile 150 yıllık bir tarihe yayılan mücadelenin kazanımları ciddi bir risk altındadır. Bu kazanımların bir kısmı şimdiden kaybedilmiştir. Dahası işçi sınıfı, patronlara ve onların iktidarına anladıkları dilden bir karşılık veremezse eğer, elde kalan kırıntı düzeyindeki hakların da gasp edileceğinden kuşku duymamak gerekir. Zira karşısında direnen bir işçi sınıfı görmeyen sermayenin günden güne azgınlaşması kuraldır. Bu ise, saldırıların gelecek kuşakları bile tehdit edecek bir düzeye varabilmesi anlamına geliyor. Yani, sömürücü sınıflar ve onların gerici düzenleri sadece günümüzü karartmakla kalmıyor, geleceğimizi de ipotek altına almak istiyor.

Olayı sadece hak gasplarından ibaret görmek yeterli değil artık. Çünkü gelinen aşamada işçi sınıfının çok yönlü bir yozlaşmaya maruz kalması, telafisi uzun zaman alacak tahribatlara da yol açmıştır. Bir yandan sömürüye karşı mücadele bilincinin köreltilmesi, işçiler arasındaki güven bunalımının derinleştirilmesi, işsiz bırakma tehdidiyle işçilerin 'terbiye' edilmesi. Öte yandan ise dinsel gericilik veya milliyetçilik kisvesine bürünmüş, patronlara hizmet eden bir takım güçlerin işçi sınıfının bilincini dumura uğratması. Bunun yanında işçi ve emekçilerin genç kuşaklarının çeteleşmeden uyuşturucuya, hırsızlıktan fuhuşa uzanan derin bir bataklık içinde tüketilmesi ile bu tablo tamamlanmaktadır. Kapitalist düzenin bu kokmuş karanlığına karşı direnenler ise, devletin zorbalığı ile susturulmak isteniyor. Yeni çıkarılan yasalarla sıradan bir hak arama mücadelesi bile 'terör eylemi' sayılabilecek.

Sermayenin saldırganlığındaki bu pervasızlık, esas olarak işçi sınıfının örgütlü mücadeledeki zayıflığından kaynaklanıyor. Yani bu vahim tablonun bir sorumlusu da işçilerdir. Bazı şubeleri dışta tutarak, sendikalarımızın başına çöreklenen sermaye uşağı bürokrat takımının, işçi sınıfına karşı işlediği ağır suçları da bu tabloya eklemek gerek. Ancak bu durum geçicidir. Zira sömürü ve zulmün olduğu yerde başkaldırı da kaçınılmazdır.

Bu gidişatı durdurup tersine çevirebilmek için hayatın her alanında sınıfa karşı sınıf tutumu içinde olabilmek gerekiyor. Sınıfa karşı sınıf diyebilmek ise, örgütlü olmaktan geçer. *"Sınıfa Karşı Sınıf Kurultayı"* bu yönde atılmış önemli bir adım olacaktır.

Emeğine ve onuruna sahip çıkmak isteyen tüm işçiler...

Güvensizlik ve umutsuzluk bulutlarını dağıtmak, sermayenin pervasız saldırılarına dur demek, sendikalarımızı işçi sınıfına ihanet eden ağalardan temizlemek, sömürü ve esaret zincirlerini parçalamak için, 'Sınıfa Karşı Sınıf' şiarı ile gerçekleştirilecek olan İstanbul İşçi Kurultayı'na ve ön hazırlık sürecindeki çalışmalarına katılmaya çağırıyoruz.

İstanbul İşçi Kurultayı'na hazırlanıyoruz!

Kurultaya doğru adımlarımızı daha sık atıyoruz...

İstanbul'da gerçekleştirilecek olan *"İnsanca bir yaşam, özgür bir gelecek için Sınıfa Karşı Sınıf Kurultayı"* için Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Platformu olarak çalışmalarımıza başladık. Öncelikle "Sömürüden ve zincirden kurtulmak için Sınıfa Karşı Sınıf! şiarlı/ İstanbul İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi" imzalı afişleri bölgemizde yapmaya başladık. 2500 civarında afişi Acıbadem-Tuzla E-5 hattına, Kartal Sanayi, Kartal-Esentepe, Kartal-Cevizli minibüs hattına, Kurtköy Sanayi, Aydos ve Gülsuyu'na yaygın bir şekilde kullanmaya başladık. Afişlerimizi neredeyse tüketmiş durumdayız.

Kurultay hazırlık çalışmaları kapsamında bölgemizde "Sınıf Mücadelesinin Önündeki Engeller, Tıkanma Noktaları ve Çözüm Yolları" başlıklı bir panel gerçekleştirildi. Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Platformu çalışanları olarak, panelin duyurusunu yapmak amacıyla 400 adet etkinliğe çağrı davetiyesini Adel, Lombardini, Modital, ABB, Kartal Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğü'ne, ayrıca renkli olarak çıkardığımız 100 adet davetiyeyi ve mekan içi afişleri ise Kadıköy, Kartal ve Maltepe'deki sendika ve kitle örgütlerine, Kartal'daki sendika işyeri temsilciliklerine ulaştırdık. Semtlerde bulanan ilerici-öncü işçi ilişkilerimize giderek onları panele davet ettik. Ayrıca A-0 boyutunda çıkardığımız ozalitleri de Kartal ve Maltepe'de kullandık.

28 Mayıs günü Kartal TMMOB'da gerçekleştirilen panel yaklaşık 3,5 saat sürmesine rağmen hem panelistlerin canlı sunumları, hem de soru cevaplarla zenginleşen bir ortamda gerçekleştirildi.

Kurultay hazırlık çalışmalarının bölgemiz açısından daha etkin ve sistematik bir tarzda yürüyebilmesi için hafta sonu bölgemiz işçi platformu olarak bir toplantı gerçekleştireceğiz. Toplantıda 18 Haziran günü gerçekleştirmeyi düşündüğümüz, ilerici-öncü işçilerin katılacağı pikniğin programını ve içeriğini tartışacağız. ayrıca bu toplantıda kurultaya kadar olan süreçte yapacağımız hazırlık çalışmalarını da tartışma olanağımız olacak.

Aynı zamanda önümüzdeki günlerde hazırlanacak olan materyallerle kurultayı daha güçlü ve yaygın bir propagandayla bölgemiz işçi ve emekçilerine duyuracağız.

Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Platformu

İstanbul İşçi Kurultayı tanıtım toplantısı yapıldı...

Sınıfa Karşı Sınıf!

İstanbul İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi, 21 Mayıs günü Tez Koop-İş 2 No'lu Şube'nin Mecidiyeköy'deki toplantı salonunda İstanbul İşçi Kurultayı'nın tanıtımı amaçlı bir basın toplantısı düzenledi. "İnsanca bir yaşam, özgür bir gelecek için Sınıfa Karşı Sınıf Kurultayı" şiarı ile düzenlenecek olan İstanbul İşçi Kurultayı'nın amaçlarının, çalışma programının ve gündemlerinin ayrıntılı olarak anlatıldığı toplantı açılış konuşması ile başladı. Açılış konuşmasının ardından sınıf hareketinin genel durumunun anlatıldığı ve bunun üzerinden gerçekleştirilecek olan kurultayın genel hatları ile gerekçelendirildiği basın açıklaması okundu. Küçükçekmece İşçi Platformu bileşenlerinden bir işçi sınıf devrimcilerinin, sınıfın öncülerinin, hareketin içinde bulunduğu tabloyu değiştirmek için verdiği mücadelelerden bahsetti. Son olarak ise Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Platformu'ndan bir işçi kendi bölgesinde kazanılan tecrübelere dayanarak, yerel kurultay-merkezi kurultay ilişkisi üzerine bir konuşma yaptı. Tanıtım toplantısı kurultay üzerine sorulan soruların yanıtlanmasının ardından sona erdi. Toplantıya 75 kişi katıldı.

İstanbul İşçi Kurultayı üzerine Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Platformu'ndan bir işçi ile konuştuk...

"İstanbul İşçi Kurultayı işçi sınıfının gerçek yol ve yöntemlerini tartışacak!"

-Yerel çalışmalarınızda neler yaptınız?

-Yerel kurultay süreci boyunca bölgemizde sınıfın güncel ve yakıcı taleplerini işlemeye ve bölgedeki işçileri eylemli bir sürece çekmeye çalıştık. Bu süre zarfında taban örgütlülüklerini oluşturmaya, sendikal örgütlülüğe çağrı yapan bir kampanya süreci örgütlemeye çalıştık. Anlamlı adımlar attığımızı düşünsek de, toplam hedefler planında değerlendirildiğinde hedeflediklerimizin henüz gerisindeyiz. Böyle olsa da metal işkolunda faaliyet gösteren Has Alüminyum'un örgütlenme süreci bu çalışmayla başladı. Bu yanıyla da anlamlı sonuçlar ürettiğini de belirtmeliyiz.

İstanbul İşçi Kurultayı vesilesiyle başlattığımız kampanya çalışmamızı devam ettireceğiz. Yerel kurultayın sonuçlarından biri olan Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Platformu'nun bölgede bir mevzi olmasını sağlayacak adımları hızlandırmayı hedefliyoruz. Sınıf mücadelesinin önündeki engelleri ve çıkış yollarını hem tartışmayı hem de bölgemizdeki ilerici-öncü işçilere tartıştırmayı hedefliyoruz. Kartal, Maltepe, Pendik ve Kadıköy'deki sendikalar, örgütlü işletmelere, temsilciliklere bölgede yapılacak olan panelin duyurusunu yaptık ve kimi yerlerde kurultayın gündemleriyle ilgili tartışmalar yürüttük.

-İstanbul İşçi Kurultayı ihtiyacı nereden doğdu?

-Yerel kurultaylarda işçilerin fabrikada yaşadığı güncel ve acil sorunlara pratikte çözümler üretilmeye çalışıldı. Örneğin örgütsüzlük saldırısına karşı sendikalaşma talebi, sigortasız çalıştırmaya karşı ihbar eylemi, kötü çalışma koşullarına eylemli bir hat öne sürüldü.

Yerel kurultayların sonuçlarına baktığımızda, bütün bölgelerdeki sorunların aynı ya da benzer olduğunu görüyoruz. Tek tek direnişlerle veya fabrikadaki işçilerin sigortalı çalışmak için gösterdiği çabalarla işçi sınıfına yönelik toplam saldırıların karşılanması olanaksız. Sermayenin toplam saldırılarına karşı işçi sınıfının toplumsal maddi bir güç olarak, temel çelişkileri çözmeye muktedir devrimci bir sınıf olarak çıkması gerekiyor. İşçi sınıfının ve tüm emekçi katmanların gerçek kurtuluşunun nasıl gerçekleşeceği üzerine tartışmak ve tartıştırmak gerekiyor. İşçi sınıfının örgütlenmesinin ve mücadelesinin önündeki engellerin nasıl ortadan kaldırılacağı, birleşik, devrimci bir sınıf hareketinin nasıl yaratılacağı ihtiyacından doğmuştur İstanbul İşçi Kurultayı ihtiyacı.

-Sınıf hareketinin tıkanma noktalarına ilişkin çıkış yolları nelerdir?

-Sermayenin işçi sınıfının önüne koyduğu birçok engel ve yasa var. İşçi sınıfı örgütlü ve güçlü olsaydı veya gerçek kurtuluşunun kendi iktidarını kurma mücadelesinde olduğunun farkında olsaydı, bu yasalar bu kadar rahat önümüze konamazdı. En büyük çıkış yolu bilinçlenmekten ve örgütlü mücadele etmekten geçiyor. Bunun için de bağımsız taban örgütlülüklerinin kurulması gerekiyor. İşçi sınıfının öz örgütlülükleri olan sendikalarda örgütlenmek, uzlaşmacı ve sarı sendikacılığın yerine devrimci sınıf sendikacılığını hayata geçirmek gerekiyor.

-İstanbul İşçi Kurultayı ile ilgili düşüncelerinizi anlatır mısınız?

-Toplam sınıf hareketinin bu dağınık tablosu karşısında İstanbul İşçi Kurultayı'nın işçi sınıfının gerçek kurtuluşunun yol ve yöntemlerini tartışacağına ve ortaya çıkaracağına inanıyorum. Kurtuluşun tek başına olmayacağını, birleşen işçilerin kazanacağını kısacası başka bir dünyanın mümkün olduğunu bir kez daha İstanbul İşçi Kurultayı vesilesiyle vurgulayacağımızı düşünüyorum.

Direnişteki MİTO işçisi Hafız Yeşilyurt ile konuştuk...

"Bu dünyanın çarkını biz çeviriyoruz!"

Mito işçileri olarak 28 Mart tarihinden bugüne kadar fabrikanız önünde direniyorsunuz. Aradan geçen süre içerisinde neler yaşandı? Direnişin bugünkü durumuna ilişkin nasıl bir tablo çiziyorsunuz?

Direnişin başlangıç tarihinden itibaren hem içeride hem de dışarıda birlik ve beraberliğimiz devam ediyor. 4 Mart günü sendikaya üyelik başvurularımızı yaptık ve bu yasal süreç devam ediyor. Çoğunluk tespit belgesini beklemeye başladık. Ancak söylemek istediğimiz şey direnişin başından itibaren direnişimize olan ilginin zayıflaması, ekonomik olarak bize destek sunan kurum ve kuruluşlar yani işçi sınıfını temsil eden arkadaşlar bizlere desteklerini kestiler. Şu anda çok sınırlı destek geliyor. Örgütlülüğün devam etmesi için dayanışma gerekli. İşçi kitlelerinden ziyaret olmuyor. Biz hepimiz kardeşiz. Yarın onların da kapıda olacağını biliyoruz. Biz ne olursa olsun sonuna kadar devam edeceğiz. 3-5 kişi kalsak da buradaki direniş devam edecek bundan hiç kimsenin şüphesi olmasın. Direnişimiz asla kırılmayacak. Önemli olan bizim inancımız ve birliğimiz. Fabrikaya sendikalı gireceğiz dedik ve bunun için direniyoruz. Bu böyle devam edecek.

Sendikanın tutumu ve sizin sendikayla diyaloğunuz nasıl?

Sendikayla ekonomik konuları konuştuk. Sendikalarda işçi fonu var fakat sendika bu parayı noter vb. ihtiyaçlar için harcadığını söylüyor. Sadece günlük yemek ve buraya gidiş- geliş paralarımız veriliyor. Sendika şu anda yasal süreci beklemekle yetiniyor. Şu anda direnişte 38 arkadaşımız var. Bir arkadaşımız fabrikanın içindeki kameralardan birini fırçayla düzelttiği için işten atıldı. Kısacası baskılar sürüyor.

Direnişte olan diğer fabrikalarda da görüldüğü gibi eylemli bir süreç izlenmediğinde ve patronun işçiler üzerindeki baskıları devam ettikçe örgütlülük zarar görüyor. Şu anda örgütlülüğünüz ne durumda?

Direnişe başladığımızda 46 kişiydik fakat şu anda 38 kişiyiz. Diğer arkadaşlar fabrikanın baskılarından kaynaklı çekildiler. Patron bu arkadaşların hepsinin evini aramış ve baskıyı o şekilde kurmuş. Bu arada içerideki arkadaşlarla toplanmaya devam ediyoruz. Örgütlü faaliyetimiz devam ediyor. İşverene karşı içerde ve dışarıda direnmeye devam ediyoruz. Ancak içeride de dışarıda da direniş kırılmaya çalışılıyor. Biz bunun haberlerini alıyoruz. Telefonla arıyorlar herkesi.

Bunun dışında neler yapılıyor?

Patrona karşı en etkili silahımız arkadaşların iş yavaşlatma eylemi oluyor. Patron %50-%60 zarara uğruyor bu sayede. İşten atmalardan önce 130 kişinin yaptığı üretimi şimdi 230'un üzerinde kişi yapıyor ama önceki seviyeye hala yaklaşamıyor. Patron pembe hayallere kapılmasın sakın! 1 yıl da olsa 2 yıl da olsa bekleriz.

Eksikler var mı? Varsa bu eksikler neler?

Tabi ki eksikler var. Özellikle 2821, 2822 gibi anayasada mevcut olan maddeler gerçekten çok büyük engel. Eğitimsiz bir ülkede yaşıyoruz. Şu anda 18 yaşında sigortasız, sendikasız çalıştırılan işçiler var. Haklarını bilmiyorlar. 11-14 saat arasında çalışıyorlar. Buradan tüm işçi kardeşlere sesleniyorum. Haklarını arasınlar. Örgütlensinler. Çağdaş kölelik dönemini yaşıyoruz. Bizler sadece

kendimiz için değil aynı zamanda çocuklarımızın geleceği için de direniyoruz.

Peki bu süreçte direniş sizlere neler öğretti?

Çeşitli örneklerle beraber gördük. Kendine devlet diyenler 6 yaşındaki çocuğu yerlerde sürüklediler. Artık bunu anladık. Devletin yanımızda olmadığını anladık artık. Onlar patronu koruyorlar. Devlete güvendik ama kendine devlet demesinler, biz devletiz demesinler! Onlar hırsız. İşçinin emeğini çalanlar onlar. Sözün kısası yaşam zaten bir direniştir. Haklarımız gasp ediliyor. F tipleri gibi yaşamımız sınırlanıyor. Bu yüzden biz bu saldırılara karşı birlik beraberlik içinde olmanın önemini gördük. Direniş boyunca iyi işler yaptık. 1 Mayıs'a katıldık örneğin. Taleplerimizi alanlarda haykırdık. Her zaman söyledik, yine söylüyoruz. Sorunun kendisi bu sistemde sistem değişmediğinde kafalar değişmediği zaman bu böyle gider hiçbir şey değişmez.

Son olarak ekleyeceğiniz şeyler var mı? Bizden beklentileriniz neler?

İşçi sınıfı kesinlikle pasif davranmamalı. Ekonomik olarak psikolojik olarak ezilebilir ama sendikayı sonuna kadar götürmesi gerekir. Bu hastalığın teşhisi konmuşsa düzeltilmediği takdirde sonu ölümdür. Biz bunu böyle bırakırsak sonu kötü olur. Buradan herkesi örgütlenmeye,örgütlü mücadeleye çağırıyorum. Şunu bilelim ki bu dünyanın çarkını biz çeviriyoruz. Üreten biziz. Biz durursak sistem durur. İleriki dönemde eğer mümkün olursa direnişte olan, bizimle aynı iş kolunda bulunan Has Alüminyum ve GU fabrikalarıyla ortak bir dayanışma gecesi örgütlemeye çalışacağız. Ayrıca tüm sınıf dostlarımızdan direnişimize destek vermelerini bekliyoruz. Bizi yalnız bırakmasınlar. Çok teşekkürler!

Biz de teşekkür ederiz! Direnişinizde başarılar!

Has Alüminyum İşçisi Direniyor!

İşten atılan Has Alüminyum işçilerinin direnişi dördüncü ayına girmek üzere. Çalışma Bakanlığının verdiği çoğunluk yetkisine itiraz eden patron istifa baskılarına hala devam ediyor. Yetkinin gelmesinin ardından Has patronu metal işverenleri sendikası MESS'e üye oldu.

Patronun MESS'e üye olmasının ardından sendikanın muhatabı olması gereken MESS şimdilik muhatap durumunda değil. Çoğunluk yetkisine de usulen itiraz etmesi gereken MESS olmasına karşın itiraz patron tarafından gerçekleşti. Zira MESS çoğunluk tespiti gelen işyerlerinde sendikalarla olan genel mutabakat nedeniyle itiraz etmiyor. Direnişte olan MİTO, G-U, ve aynı dönem içerisinde örgütlenen Bossal Mimaysan'da da aynı gelişmeler tekerrür ediyor. Bu itirazın asıl hedefi örgütlülüğü kırmak için zaman kazanmaktır. Has Alüminyum'da devam eden istifa baskıları, istifa için yapılan para teklifleri bunu anlatmaktadır. Fakat bu işyerlerinin örgütlendiği Birleşik Metal-İş Sendikası 1 No'lu Şube böyle değerlendirmemektedir. Patronların MESS'e üye olmasını sıkışmışlığın ve çözümsüzlüğün bir ifadesi olarak değerlendirmekte ve sürecin böyle gelişmesinin büyük ölçüde kendi lehlerine olacağını düşünmektedir. Böyle düşündüğü içindir ki yetki gelen işyerlerinde işçilerin yetkiye itirazını engellemek için eylemlilik sürecine girme önerilerini duymazdan gelmektedir. Bir kez daha işçilere sabretmeleri gerektiğini öğütlemektedir. Böylelikle işçilerdeki mücadele eğilimini kırmakta ve yasalcı icazetçi sendikal anlayışlarını sergileme imkanı bulmaktadırlar.

Hukuksal süreç böyle işlerken fabrika kapısındaki direniş de bir dizi zorluğa rağmen devam ediyor. İşçilerin eleştirilerine konu olan sendikanın sahiplenmeme tutumunda bir değişiklik görünmüyor. İlgisizlik ve yabancılık sendikada genel bir davranış biçimini almış bulunuyor. Bunun yanı sıra sınıf dayanışmasının zayıflığı direnişin devam etmesini zorlaştıran başka temel bir etken durumundadır. Bu olumsuz koşullara rağmen Has Alüminyum işçileri bu uzun soluklu mücadelelerini mutlaka kazanacaklardır.

Köleliğin dipsiz karanlığında boğulmamak için...

15-16 Haziran işçi direnişinin gösterdiği yoldan yürümeliyiz!

Şanlı 15-16 Haziran işçi direnişinin üzerinden 36 yıl geçti. Türkiye işçi sınıfının patronlara ve uşaklarına korku, emekçilere ve dostlarına güven veren bu direnişi aradan geçen zamana rağmen halen doruktaki yerini korumaktadır. Bundan dolayıdır ki, hem sömürücü sınıflar hem de onların kokuşmuş düzeni 15-16 Haziran direnişini sınırsız bir kinle anarlar. İşçi sınıfı ile kölelik düzenine karşı mücadele eden dostları ise, bu şanlı direnişi tarihlerinin en onurlu sayfalarından biri kabul ederler.

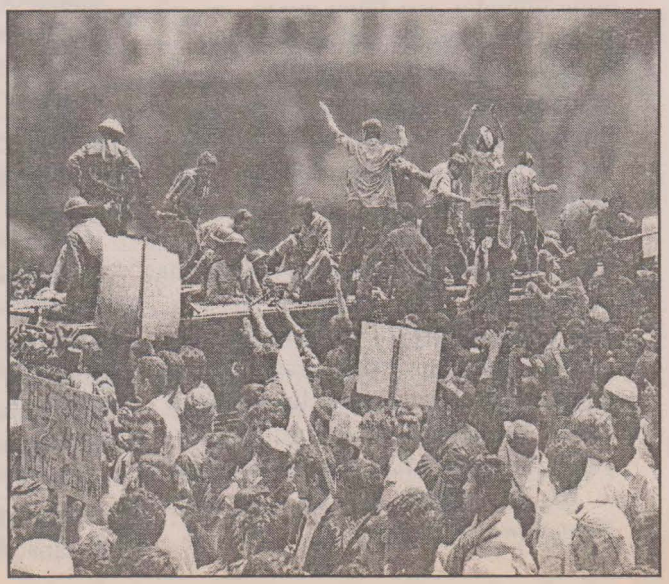
İçinden geçmekte olduğumuz şu kritik dönemde işçi sınıfı olarak, 15-16 Haziran direnişini anmak, bu direnişin deneyimlerinden öğrenmek ve direnişin gösterdiği yoldan yürümek sorumluluğu ile karşı karşıyayız. Zira tarihinin en kapsamlı saldırı dalgasına maruz kalan işçi sınıfı, zaten sınırlı olan kazanımlarının çoğunu son yıllarda yitirmiştir. Bu saldırı dalgasını durdurup tersine çevirebilmek için, 15-16 Haziran direnişinin patronlar sınıfı ve onların düzenine meydan okuyan militan ve kararlı mücadele azmini kuşanmaktan başka seçeneğimiz yoktur.

Sermaye iktidarı günümüzde olduğu gibi 1970'li yıllarda da işçi sınıfının kazanımlarını bir çırpıda gasp etmek hevesindeydi. Çünkü 60'lı yıllardan 70'li yıllara kadar geçen 10 yıllık süre içinde işçi sınıfı, pek çok grev, direniş, fabrika işgali gerçekleştirerek ekonomik/sosyal kazanımlar elde edebilmişti. Bu mücadele süreci içinde şekillenen gözüpek, militan bir öncü işçi kuşağı da yetişmişti. Nitekim 15-16 Haziran işçi direnişine öncülük eden de bu kuşak olmuştur. Tavandaki sendikacılar ise tabandan gelen basınç altında kaldıkları ölçüde direnişi sahiplenmek durumunda kalmışlardır. Ancak işçilerin kararlılıkla polis, asker ve tank barikatlarının üstüne yürüyüp bunları dağıtması, sendika yönetimlerini ürkütmüştür. Öyle ki, işçi sınıfını yüzüstü bırakan DİSK yöneticileri, direnişi bitirmek için devlet güçleriyle birlikte hareket etmekte bir sakınca görmemişler. Buna karşın büyük fabrikalarda işçilerin direnişi günlerce devam etmiştir.

Sermaye iktidarı 1970'te DİSK şahsında işçi sınıfının kazanımlarına saldırıyordu. İşçi sınıfı da bunun farkındaydı. Bu yüzden direnişe Türk-İş üyesi on binlerce işçi de katılmıştır. Sonuçta şanlı işçi direnişi asalak patronlara ve onların azgın devletine geri adım attırmış, DİSK'i işlevsizleştirecek yasa geri çekilmek zorunda bırakılmıştır. Bu kazanım, üç sınıf kardeşini şehit veren işçi sınıfının, sendikacılar tarafından yüzüstü bırakılmalarına rağmen devletin polisine, askerine, silahına ve tankına karşı direnebilmeleri sayesinde elde edilmiştir. Direniş bu yönüyle sömürü ve köleliğe işçilerin kendiliğinden bir başkaldırısıdır aynı zamanda.

Kuşkusuz ki, 15-16 Haziran direnişini yaratan işçiler, bu düzeye bir anda gelmemişlerdir. 1960'lı yıllara yayılan grevler, direnişler, fabrika işgalleri, miting ve yürüyüşlerin doruğudur 15-16 Haziran direnişi.

İşçi sınıfı olarak sömürü ve esarete teslim olmamak için yeni 15-16 Haziranlar'a her zamankinden çok ihtiyacımız vardır. Bu amaçla, başta sınıf bilinçli öncü işçiler olmak üzere tüm işçiler, bu şanlı direniş geleneğini sürdürebilmek için çalıştığımız fabrikalarda, sanayi sitelerinde, havzalarda sermayenin saldırılarına karşı örgütlü bir mücadele ağı örebilmeliyiz. Yeni direnişler, 'sınıfa karşı sınıf!' şiarıyla fabrikalardan başlayarak inşa edeceğimiz taban örgütlülükleri üzerinde şekillenecektir. Bu temelde yükselteceğimiz mücadelelerle, sermayenin yıkım saldırılarını püskürtmekle kalmayacak, özel mülkiyetin köleliğinden kurtulmak yönünde de muazzam adımlar atmış olacağız.

Cevahir ve Dünya Deri direnişleri sona erdi...

Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesi'nde yaklaşık 6 aydır süren Cevahir ve Dünya Deri işçilerinin direnişleri sona erdi. Deri-İş Sendikası ve Cevahir Deri ile Dünya Deri patronlarıyla imzalanan protokol sonucunda direnişler şu şekilde sonuçlandı:

Fabrikaları kapatılma kararı alınan Dünya Deri işçileriyle sendikanın aldığı ortak karar doğrultusunda işçilerin tüm hakları verilecek ve atılan 26 işçi patronun diğer firması olan Özderi'de işbaşı yapacak. Yine Cevahir Deri işçileriyle sendikanın ortak bir şekilde aldıkları karar doğrultusunda, işçilerin direnişte olduğu 6 aylık sürenin 3 aylık kısmının ücretleri ödenecek.

Kartal Belediyesi işçileri GREV kararını belediyeye astılar!

Kartal Belediyesi işçileri 25 Ocak 2006 tarihinde toplu iş görüşmelerine başladı. 5 ayrı görüşme sonucunda idari maddelerde anlaşma sağlandı fakat ücretler konusunda uzlaşmaya varılamadı. Yasal süre içerisinde, kalan diğer maddeler üzerine anlaşma sağlanamadı. Sendika arabulucu tayin edilmesini istedi ve bu çağrı sonucunda iki görüşme sağlandı.

Yapılan görüşmeler sonucunda Belediye yönetiminin olumsuz tutumu nedeniyle yine anlaşma sağlanamadı. Kartal Belediye yönetiminin bu olumsuz tutumu nedeniyle grev kararı alındı.

Bu sebeple Genel-İş Sendikası 24 Mayıs Çarşamba günü Kartal Tamir Atölyesi'nden Kartal Belediyesi'ne yürüme kararı aldı. Sabah saat 10:00'da Kartal Esentepe'deki Fen İşleri Müdürlüğü önünde toplanan belediye işçileri ve aileleri sendika pankartları arkasında yürüyüşe geçti. DİSK Genel-İş Sendikası, Anadolu Yakası 3 No'lu Bölge Şube ve Bağlı Şube, DİSK Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası 1 No'lu Şube ve DİSK Genel-İş Kartal Belediyesi İşçileri 1 No'lu Şube pankartlarının arkasında 300 kişilik kitle sendika flamaları, alkış ve sloganlarla yürüyüşe başladı. Yürüyüş boyunca; "Yaşasın sınıf dayanışması!", "Sözleşme hakkımız söke söke alırız!", "Kartal'ın işçisi direnişin simgesi!" , "Sözleşme yoksa barış da yok!", "Sözleşme hakkımız grev silahımız!" sloganlarını atan işçilere apartmanlardan ve yoldan geçen insanlardan da destek geldi.

Kartal Belediye işçileri okunan basın metninde de belirttikleri gibi şimdiye kadar üretimden gelen güçlerini kullandıklarını, bundan sonra da bu gücü sonuna kadar kullanacaklarını söylüyorlar.

Hakları için tersaneyi işgal eden Desan işçilerine polis saldırdı...

Ücretlerini almadıkları için 22 Mayıs tarihinden bu yana direnişte olan Desan Tersanesi işçileri, patronun ücretlerin büyük bir bölümünü senet olarak ödeyeceğini ifade etmesi üzerine 6 Haziran sabahı saat 10:00'da tersaneyi işgal ettiler.

Daha önce çalıştıkları geminin üzerine çıkarak ve orada çalışan işçilere iş bıraktırarak sloganlar atmaya başladılar. İşçilerin militan eylemi üzerine çevre bölgelerden bir yığın çevik kuvvet polisi tersane içine girdi. Ancak geminin üzerinde bulunan işçilere bulundukları yerin tehlike kapsamında olması nedeniyle müdahale edemediler. Dışarıda da yığınak yapan kolluk güçleri, tersanenin çevresinde toplanan işçileri bölgeden uzaklaştırmaya çalıştılar. Direnişçi işçilere destek veren kitleye cop ve biber gazıyla saldıran polis, aralarında sendika yöneticilerinin de bulunduğu 7 kişiyi gözaltına aldı.

Gece saat 23:00' ta Desan Tersanesi önünde destek için bekleyen kitleye polis vahşice saldırdı. Gece saat 24:00' te işçilerin polisin oyununa gelmesi sonucu yaklaşık 30 kişi gözaltına alındı. Polisin "Patron sizinle görüşmek istiyor!" demesi üzerine işgal eylemini sürdüren işçilerden bir grup temsilci eylem yerinden ayrılarak patronla görüşmeye gitti. Polis işçilere saldırarak gözaltına aldı. Buna engel olmak isteyen diğer işçiler de gözaltına alındı.

1 Mayıs Kızıldır, Kızıl Kalacak!

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de yaygın gösterilerle kutlandı. 2006 1 Mayıs'ı İstanbul'da ise Kadıköy Meydanı'nda 25 bin işçi ve emekçinin katılımıyla gerçekleşti.

Sabah saatlerinden itibaren işçi ve emekçiler üç ayrı koldan pankart ve sloganlarla yürüyüşe geçerek Kadıköy Meydanı'nda buluştular. Pankartlarda genel olarak işçi ve emekçilerin acil talepleri dile getirilirken; alanın tamamında son dönemde devletin yaratmaya çalıştığı terör ortamına rağmen işçilerin birliği, halkların kardeşliğine vurgu yapan pankartlar taşındı, sloganlar atıldı.

Bizler de Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Platformu olarak işçi sınıfının örgütlü mücadelesinin önemine vurgu yapan *"Örgütlü İşçiler Yenilmezdir!"* şiarlı pankartımızla alanda yerimizi aldık. Önce Devrimci 1 Mayıs Platformunun sendika bürokrasisinin içerikten yoksun hedefsiz ve ruhsuz programının öncesinde hazırladığı kendi programını Haydarpaşa kolunda büyük ölçüde gerçekleştirdi.

Bütün kortejlerin alana girmesinin ardından program başlatıldı. Kürsüye çıkan sendika ağaları kitle tarafından protesto edildi. Yaklaşık 20 dakika boyunca "Bürokratlar sussun, işçiler konuşsun!", "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak!" sloganları atıldı ve 1 Mayıs'ın sendika bürokratlarının tekelinde olmadığı vurgulanmış oldu.

Önceki yıllara oranla katılım bu yıl oldukça düşüktü. Bunun elbette ki birçok nedeni var. Öncelikle 1 Mayıs'ın hafta içine gelmesi, devletin 1 Mayıs'ı terörize etmek için yürüttüğü kampanyalar, gerici, sosyal reformistlerin ayrı kutlama yapmaları, sendikaların 1 Mayıs'ı etkin bir kampanya haline dönüştürmeyip, 1 Mayıs'ın hafta içine gelmesi sebebiyle üyelerine iş bırakarak alanlara çağrısı yapma iradesini gösterememesi vb. daha birçok etken sıralanabilir. İşçi sınıfını sömürüye ve kölece

yaşam koşullarına mahkum eden birçok yasanın çıktığı, sendikal cepheden sınıfı köleleştiren bu yasaları geri çektirecek, hak alıcı eylemlerin yapılmadığı, mücadeleci bir tutumun sergilenmediği, hatta Türk-İş yönetiminin 1 Mayıs'ı salonlara hapsetme çabalarının olduğu koşullarda (Türk-İş İstanbul'daki kutlamalara merkezi düzeyde katılmamıştır. Daha çok ildeki ilerici sendika ve şubeler katılmıştır.) 25 bin kişinin alanlara çıkarak 1 Mayıs'ı sahiplenmesini bir olumluluk olarak değerlendirmek gerekiyor. Bölgemiz açısından en olumlu örnek ise Alkom işçilerinin iş bırakarak 1 Mayıs alanında yerlerini almalarıydı.

Geçtiğimiz senelere oranla katılımın düşük olması bir olumsuzlukken, politik açıdan son yılların en iyi 1 Mayıs'ı olarak değerlendirebiliriz. Kadıköy'deki 1 Mayıs'ı. Örneğin geçen yıl DİSK kortejlerinde "işimi seviyorum, fabrikamı seviyorum" türünden dövizler taşınırken; bu yıl tüm işçi kortejlerinde güncel sorun ve taleplere vurgu yapan dövizler taşındı. Hem dövizlerde hem de kürsüde işçilerin birliği halkaların kardeşliği, 1 Mayıs 77 dosyasının açılması, tecride ve F tiplerine, işsizliğe, özelleştirmelere ve taşeronlaştırmalara, savaşa ve işgale karşı mücadele vurguları yapıldı, sorunlar ve saldırılar dile getirildi, örgütlenme ve mücadele çağrıları yapıldı.

Kadıköy'deki 1 Mayıs, Edip Akbayram'ın söylediği türkülerin ardından sona erdi.

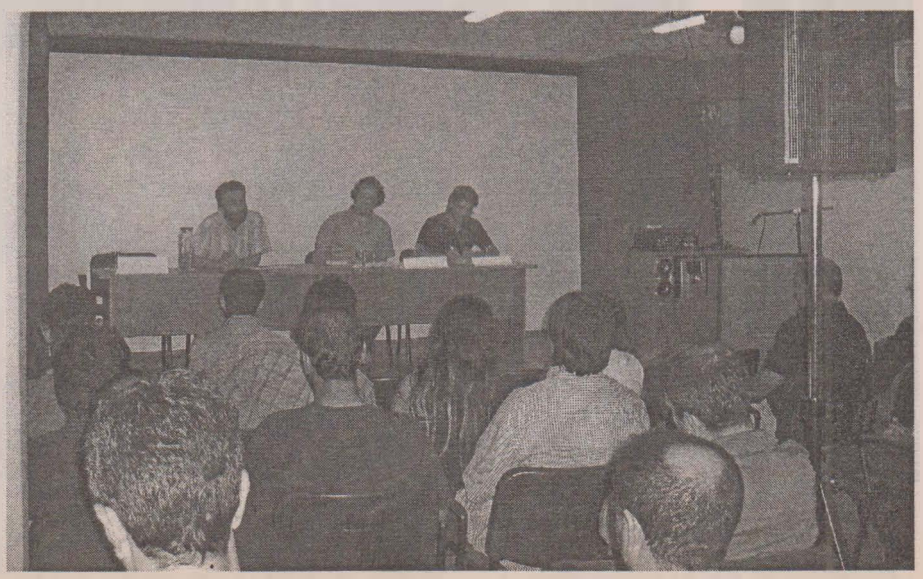
Anadolu Yakası'nda panel...

İstanbul İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi tarafından iki yakada yapılması planlanan panellerin ilki Anadolu Yakası'nda gerçekleşti. **"Sınıf Mücadelesinin Önündeki Engeller, Tıkanma Noktaları ve Çözüm Yolları"** başlığıyla TMMOB Kartal Temsilciliği'nde yapılan panele Tez Koop-İş Eğitim Danışmanı Volkan Yaraşır ve İstanbul İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi sözcülerinden olan Himmet Ekinci panelist olarak katıldılar.

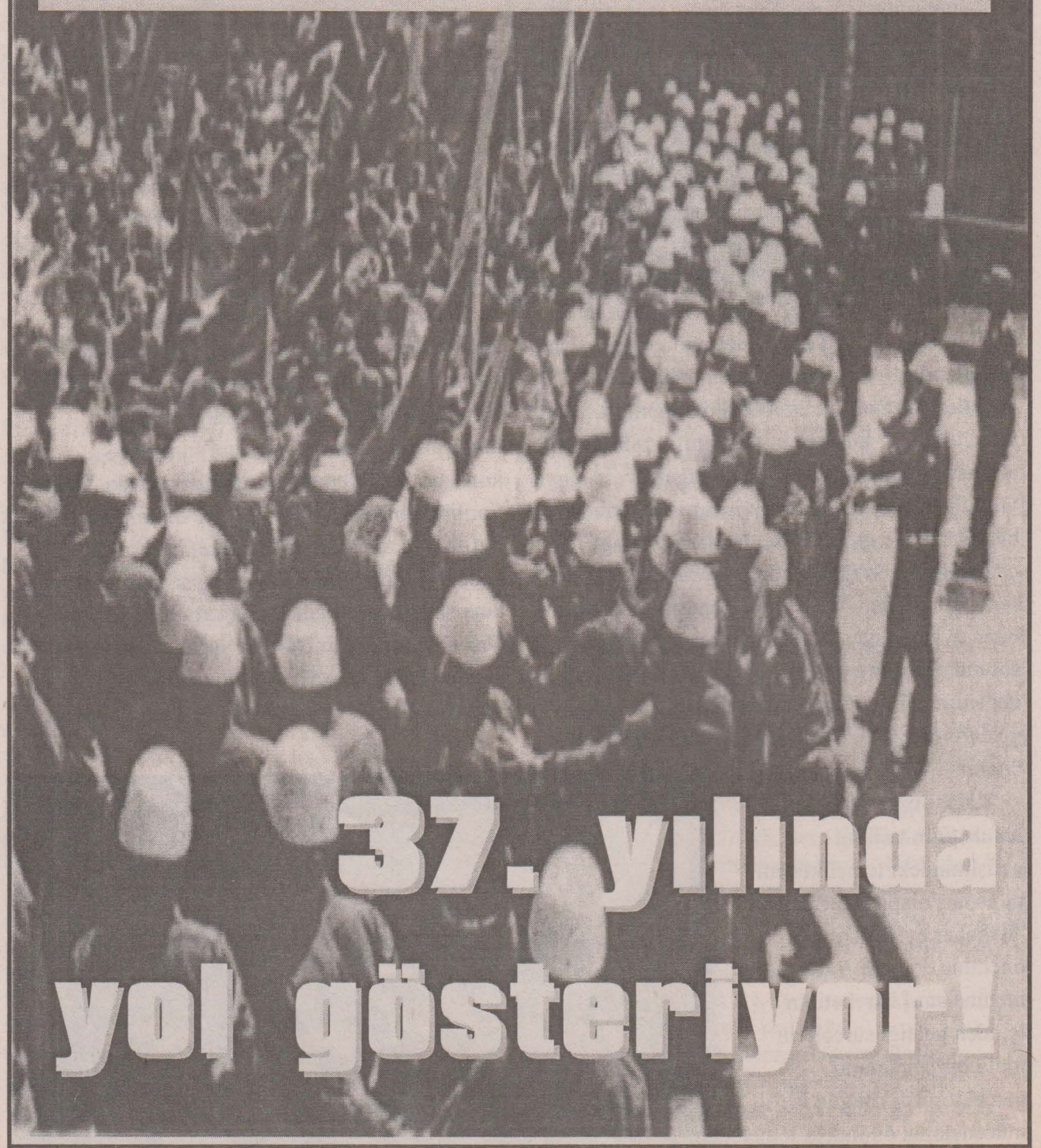
İlk olarak sözü alan Volkan Yaraşır, sınıf hareketinin bugünkü tablosunun sebeplerini 12 Eylül askeri faşist darbesinden itibaren ele alarak değerlendirdi. Sınıf hareketinin önündeki engellerin sadece ekonomik olmadığını, ideolojik ve kültürel bir kuşatmanın da sınıfın mücadeleye atılmasının önündeki en temel engeller olduğunu vurguladı. Bu tablodan çıkmanın araçlarından biri olarak ise işçilerin sendikalarına sahip çıkmaları gerektiğini ifade etti. Çünkü sendikaların her şart altında işçilerin olduğunu ve buna uygun hale gelmelerinin bir mücadele sorunu olduğunu ortaya koydu. Sendikaları değiştirmenin yolunun taban çalışmalarından geçtiğini söyledi, bu alanları örgütleyebilmenin önemine vurgu yaptı.

KHK Sözcüsü ise sınıf hareketinin tarihsel gelişimindeki temel kesinti noktaları olarak 12 Eylül ve '89 bahar eylemlerinin önemine değindi. '60'lardan bugüne sınıf hareketinin içinden geçtiği süreçlerin toplu bir sunumunu gerçekleştirdi. Bugün ise mücadelenin önündeki temel engellerin ideolojik, fiziki ve yasal engeller olarak sınıflanabileceğini, bunlara ayrıca sendikal bürokrasinin de eklenmesi gerektiğini belirterek sendikal bürokrasinin mevcut tablo içerisinde nerede durduğunu anlattı. Sınıf hareketinin sıkıntılı tablosundan iki yönlü bir yüklenme ile çıkılabileceğini belirtti. Bunun bir yanının işçi sınıfının en geniş bölüklerini günlük talepler etrafında birleştirmeyi hedefleyen bir faaliyet, diğer yanının ise bu zeminde gelişecek hareketin devrimci dönüşümü olduğunu ayrıntılarıyla anlattı.

Her iki konuşmacının konuşmalarının sonunda ortaklaştıkları sonuç, işçi sınıfının tarihsel olarak devrimci konumunu koruduğu ve kendi geleceğini ellerinde tuttuğu idi. Bu konuşmalar sırasında işçi sınıfının rolü konusunda söylenenler salonda da coşku yarattı. Sorularla birlikte hayli canlı ve olumlu bir tartışmaya dönüşen panel, sürenin kısıtlılığı nedeniyle son buldu. Panel, toparlayıcı bir konuşmanın ardından tüm katılımcılara düzenlenecek olan İstanbul İşçi Kurultayı'na yapılan çağrı ile sona erdi. Panele çeşitli sektörlerden 50'ye yakın işçi ve emekçi katıldı.

Sınıfın militan mücadelesi
15-16 Haziran

37. yılında yol gösteriyor!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 77 Fiyatı: 25 YKR * Haziran 2006 * **Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.:** Gülcan CEYRAN EKİNCİ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/**İstanbul** * Tel/Fax: 0 (212) 534 32 39 * **Baskı:** Özdemir Mat. / İST